

נועם זייד

יו"ל ע"י מכון 'ויקרא קדישא' מורשת רבוה"ק
שכונת 'רמות דוד' קרעמשניף - קריית גת

פרשת יתרו תשפ"ב + גליון מ"ז

ד"ר א"ח מ"ק מ"ח
אדמו"ר שלי"ט"א

נועם וראתך

"ומשה עלה אל האלקים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל" (יש, ג)

הכתוב ידמו לאדם הרוצה להשיג מדריגות רמות בעבודת ה', איתא מהרה"ק מאפסא זיע"א דבן אדם אין ביכלתו לקחת לעצמו לכד מדריגות בעבודת ה' אלא מה שיתנו לו מן השמים היכולת, כאן אדם הרואה את חבירו מסתפק בשינה ג' שעות והינו גם חפץ להגיע למדריגה כזו, והרי הוא אינו נמצא שם ואין לו את הכוחות הדרושים לכך מן השמים, אלא צריך להשיג מדריגות כפי השגתו שלזה קיבל כוחות מן השמים, וכמשה רבינו ע"ה שעלה אל האלוקים לארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה, וכי יאמר האדם שהינו חפץ גם כן להשיג מדריגה כזאת והלא ברור שאין ביכלתו אלא צריך לכך זימון וכוח מן שמיא,

וזהו שאמר הכתוב 'ומשה עלה אל האלוקים' האדם החפץ לעלות ולהתקרב במדריגות אל ה', אומר הכתוב 'ויקרא אליו ה' מן ההר' זה צריך להיות קריאה זימון מן השמים ואז יתן לו הכוחות לכך, אבל א"א לו ליטול לעצמו מדריגות לכדו.

עוד ג"ל לפרש על פי דברי דו"ר הרה"ק ר' מאיר מפרמישלאן זיע"א על הכתוב 'כשופר הרם קולך והגיד לעמי פשעם' דכשארם רוצה לעורר בני אדם על מעשיהם לא זו הדרך לגעור ולזעוק על מעשי בני ישראל ולעורר עליהם דינים אלא 'כשופר הרם קולך והגיד לעמי פשעם' כשרוצה לעוררם על פשעיהם ינהג כשופר הזה שכאן למטה הוא מרעיד הלבבות לתשובה, אבל למעלה בשמי מרום הוא מעורר רחמים וממתיק הדינים מעלינו ומעל כל ישראל.

וזהו 'ומשה עלה אל האלוקים' משה ידמו לצדיק, אלוקים הוא הדין, וזהו שהצדיק מעלה וממתיק הדינים, 'ויקרא אל ה' מן ההר' שם הוי"ה הוא רחמים היינו שממשיך רחמים וחסדים על כלל ישראל אז 'לאמר' יכול לומר דברי תוכחה לישראל, 'כה תאמר לבית יעקב' לשון אמירה רכה שמעוררים לתשובה בדברים רכים, אבל 'ותגיד לבני ישראל' אפילו כשיש צורך לדבר אליהם ולעוררם בתשובה ולהוכיחם בדברים קשים כגידין יהיה רק בבחינה הנ"ל של 'עלה אל האלוקים ויקרא אליו ה' היינו שיהיה התעוררות למטה אבל למעלה ימתיק הדינים וישפיע רחמים וחסדים.

(שה"ש יתרו ויל ליל שב"ק)

דברי אלקים חיים מכ"ק אדמו"ר
הקוד"ש ה'נועם ישראל' זיע"א

נועם ישראל

ועל כן אנו שרויים בגלות המר זה כאלפים שנה בעוה"ר מפני הטאינו גלינו מארצינו כי עדיין לא שכנו מחמת עמלק הוא היצה"ר השוכן בקרבנו לקרר אותנו מעבודת הבורא יתברך, וזהו 'וישמע יתרו' מלשון התראה שיידעו בני ישראל שכל זמן שלא ישוכו בתשובה שלימה ללחום מלחמת ה' בעמלק עדיין אנו כבושים בגולה, ויעזור השי"ת שנזכה לתשובה שלימה ולגאולה קרובה כב"א.

"ואתה רתזה מכל העם אנשי חיל יראי אלוקים". זקה"ק מוהרא"ז זיע"א ריחא אומר כשם שהקב"ה מדבר לבני ישראל על ידי התורה כך בני ישראל מדברים להקב"ה על ידי הרצוה, דהשי"ת מקיים כל התורה בבחינת 'אבא כך כתוב בתורה' ועו"ה בקשתי 'ואתה תתורה' רבש"ע רבט נא מן השמים וראה "מכל העם" כל עמך בית ישראל בין אנשי חיל ירמו ל'פשוטי העם' ובין יראי אלוקים ירמו ל'ר'ת, ולא זו בלבד אלא אפילו פושעי ישראל הרצונות שנשבו כולם 'עם מקרשי שביעי' אע"פ שאין יודעים לשמור שבת כהר"תה מדליקין נרות ערש"ק ומקדשין על חיין, וזהו 'ביום השביעי כטוב לב המלך ביין' 'ביום השביעי' היינו יום שב"ק (מגילה י"ב) 'כטוב לב המלך ביין' כאשר רואה הקב"ה מלכו של עולם איך כל בני ישראל מקדשים על חיין טוב לבו ועוה"ה וחודרה כמקומו להשפיע לעמו ישראל כל השפעות טובות וברכות טובות אבי"ר.

"וישמע יתרו" רש"י: מה שמועה שמע וזל קריעת ים סוף ומלחמת עמלק. (יה, א) כבר הקשו המפרשים מה חידש רש"י הלא מקרא מלא דיבר הכתוב 'וישמע יתרו את כל אשר עשה ה' וכו' כי הוציא ה' וכו'. ונראה לפרש דהנה כאשר אדם נמצא בעת צרה וצוקה ח"ו, צועק להשי"ת ובוכה ומתחנן להשי"ת 'ויזעקו אל ה' בצר להם' שיושיעו ומקבל על עצמו קבלות טובות ושכ בתשובה שלימה, אך לאחר שב"ה 'וממצוקותיהם יושיעם' שנושע מצרתו, לפעמים שוכח את הקבלות הטובות וכו' בבחינת 'וישמן ישרון ויבעט', וזהו מכוונו של עמלק 'אשר קרך בדרך' שמכניס קרירות בלבו של אדם לדמות כנפשו שהנה כבר נושע תשועה עולמית ומפתחו לחזור לסודו ואז חוזרים עליו שוב הצרות ח"ו.

וזהו 'מה שמועה שמע וכו' מה עורר אותו לבוא למקום ציה ושוממה ללחום מלחמת היצר לקבל עול תורה ועול מלכות שמים, 'קריעת ים סוף' ומלחמת עמלק' היינו שהתכוונן האיך זכו בני ישראל לנס 'קריעת ים סוף' לגאולה וישועה בזכות 'ומלחמת עמלק' ע"ש סופו שילחמו בעמלק שכל חפצו לקרר לבבות ישראל לפתותם לאמר הנה יצאתם כבר ממצרים ויכולים אתם לשוב לעבוד ע"ז וכו' ובני ישראל ילחמו בעמלק ולא יאכו לשמוע בקולו, בזכות זה זכו לנס קריעת ים סוף.

"לא תעשה לך בסל זבל תמונה"

דברי הרנעוררות מכ"ק רבינו הקוה"ט ה'נועם ישראל א"ל זיע"א
נגד פגעי הטכנולוגיה • בשורה"ט ליל יו"ט שבועות הנשע"ז
לרגל הרנעוררות על ענייני טכנולוגיה בימי השוכני"ם

"והיא שעמדה לאבותינו ולנו שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו אלא שככל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקב"ה מצילנו מידם", רק הקב"ה יכול להציל אותנו מהנגע והצרה והמחלה הזאת, דזה יותר גרוע ממחלת ה"סרטן" רח"ל, דאמנם הסרטן זה גם לא קל אבל יכולים להילחם בזה, אבל המחלה הזו הטכנולוגיה לא יכולים להילחם בזה ה' ישמרנו ויצילנו, ומי שנתקל בזה שה' ירחם.

ובהזדמנות זאת אני אומר ומבקש מכל אחד, אני מבקש ברחמים ובתחנונים מכל אחד מי שנכשל בזה רח"ל ויש לו בזה כל מיני הכרחי פרנסה אז לכה"פ שלא יעיז פניו לעשות את זה ברבים ולא להראות בזה לא לבניי ולא לנכדיי ולא ליוצאי חלציי ולא לתלמידיי ולא לאף אחד, ולהתרחק מזה כמטווחי קשת, וחס וחלילה מי שלא יעמוד בזה שיידע שהוא מסתכן בנפשו, באים כל הזמן ואומרים שאני לא אומר, אז אני אומר את זה עכשיו ברבים כשיש מי ששומע, שיידעו שאני לא סולח ומוחל מי שעושה את זה ח"ו והוא חוטא ומחטיא את הרבים כירבעם בן-נבט רח"ל, ואין מספיקין בידו לעשות תשובה, ורואים שזה מביא נגע ומחלה רח"ל, ואני הזהרתני אתכם, והחכם עיניו בראשו והשומע ישמע ולשומע ינעם ויחזור בתשובה שלימה.

"אנכי ה' אלוקיך וגו' לא יהיה לך אלוקים אחרים על פני וכו'" כל עבודתו של יהודי צריך שיהיה בלתי לה' לבדו וכל דבר בעבודת ה' שיהיה אנכי ה' אלוקיך ולא יהיה לך וכו', כשיהודי הולך ברחוב ומשפיל את עיניו למטה אפילו לדקה אחת זהו 'לא יהיה לך אלוקים אחרים' וזה 'אנכי ה' אלוקיך', וגם כשכבו על משכבו ידע לפני מי הוא שוכב, כשאדם נמצא לכד הוא כמדריגה הגדולה ביותר, כ"א צריך לדעת דממנו ניקח לעבוד את ה', ושתדעו לכם שכל דבר קטן שאדם עושה בעבודת ה' והוא מתכוין לשם שמים הוא נמצא כמדריגה הגבוה ביותר.

'וינחם ה' הקב"ה התחרט, 'על הרעה אשר דיבר לעשות לעמו' דה' ראה שקשה לאדם לעבוד את ה' ואפילו אדם הראשון שהיה יציר כפיו של הקב"ה היה לו קשה להתגבר, וכן היה בכל הדורות הקודמים ועל אחת כמה וכמה בדורות הללו, בדורות הללו כל יהודי שיתחזק ויעשה את הדברים הקשים ביותר לשם שמים אזי 'אנכי ה' אלוקיך' – שה' אלוקיו עמו, דזהו תכלית האדם בעוה"ז לעבוד את הקב"ה בכל מצב, וגם אנחנו כדור העני והשפל, וכתוב (קהלת ג') "אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה" היינו אל תאמר שיפים דורות ראשונים מדורות אחרונים, ולמה אל תאמר והא רואים איך היו נראים הדורות הראשונים ולעומת זאת איך נראים הדורות האלו.

אלא משום דבדורות האלו הנסיונות הרבה יותר קשים מפעם, דהנסיונות שיש כדור הזה לא היו לפני זה, דלפני מאה שנים לא היה את כל ה"טכנולוגיה" הזו ימח שמם ימחה ה' את כל הדברים האלו, ד"אלמלא הקב"ה עזרו לא היה יכול לו", ואנחנו לא יכולים להתגבר עליו על הדבר הזה, ורק הקב"ה מצילנו מידם,

◆ "וגם בך יאמינו לעולם" ◆

"כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חוקי האקים ואת הנורותיו"

מתוך דברות קדשו מרבית זע"א במשתה היין פורים תשע"ה

אבל שיהודי לא יסבול, ואני לא צריך את כל הצרה הזאת עלי, מה נראה לכם אני גם רוצה להיות בן אדם פופולרי ולא לצעוק על בני אדם, אבל אני רואה שמגיעה צרה ח"ו אני לא סובל זאת.

אבל אני לא עשיתי זאת, ואני מכיר באשמתו ואני מודה ומתוודה בפני כל עם ועדה ואני אומר חטאתי עויתי פשעתי לפניך ה' אלוקי ישראל, וגם לפני עם ישראל, גם להם חטאתי, מכיון שהייתי צריך לילך ביד חזקה וביד רמה, ולא להסתכל על שום דבר, בגלל שיכול להיות שהיה לי נגיעות עצמיות, אני מודה באמת, ואני מודה בחטאי ואני מתבייש בהם, מקודם אם הייתי צועק יותר ומוחה יותר אולי זה לא היה מגיע למצב כזה.

בן אדם מחפש תמיד לומר שהוא עושה לש"ש כמובן, ומשתמש בגמרא (במות סה:) 'כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע כך מצוה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע', מחפשים תירוצים כל הזמן, אבל זה תירוץ? האם זה אמת לאמתה...???

זכורתנו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

גינואלד און געשרינג און געריפן, אתה עשית לי נס כזה, ותראו... כמאמר הרב עובדיה זצ"ל 'והנה נעשה העגל הזה'.

רבות! מה נאמר ומה נדבר ומה נספר הילד הזה גדל וגילו אצלו רח"ל את המחלה ההוא במצב קשה מאד, הוא בחור בגיל עשרים והוא זקוק לרחמי שמים גדולים מאד, ואביו יחד עם הבחור הזה הגיעו אלי, ואני חשבתי שאני נכנס לאדמה מרוב בושה לפני ה', אמרתי לו - 'רבש"ע גינואלד און געשרינג און געריפן הרי התחננתי בפניך, הרי אמרתי לך תחנן אותנו בדרך התורה, הקב"ה עשה עמך ניסים ונפלאות למה אתה כופר בזה', והבן אדם לא שמע אז.

עכשיו הוא הבטיח שהוא יניח תפילין וכו'... השם יעזור.

יש לי עוד מקרים כאלו, יש כמה מקרים שהציבור יודעים ומכירים.

מה ברצוני לומר בזה, אותו הדבר חלילה וחס כשבן אדם חולה אני בא ואני מבקש מהקב"ה 'רבש"ע אנא שא נא פשע וחטאתם', מה אני יכול לעשות, זה הרי הפרנסה שלי.

ואני אומר 'רבש"ע אתה תראה הם יחזרו בתשובה, הצרה הזאת זה כבר היה לימוד לקח, והם כבר יידעו וכבר ילמדו להבא, הוא כבר ראה, ואחרים ראו, אולי זה יעורר גם אחרים בתשובה, ואם יושע זה יכול לעזור'.

אבל במקום זה עוד כועסים עלי אם אני אומר להם תוכחה, טיפשים! אתם לא מבינים שאני רוצה לעזור לכם, אתה לא מבינים שחלילה וחס זה יכול להביא עוד קטרוג ח"ו ופורענות גדולה יותר.

ואני יודע מאיפה זה נובע ומאיפה זה בא כי אני חשבתי שעדיף לשתוק, כדאיתא בגמרא (שבת קמח:) 'הנח להם לישראל מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין', למרות שאמרתי והזהרתי אבל זה לא היה מספיק, הייתי צריך לומר לו - 'אדוני! אל תדרוך יותר כף רגלך אצלי! אני לא צריך אותך! תלך לך לחיים ולשלום מאיפה שבאת!' ואני אם יהיה לי מנין או לא יהיה לי מנין זה לא משנה בכלל, אני יכול לישב בדד

"מנהיג בישראל אם חלילה וחס קורה בקהילתו צרה רח"ל אות הוא כי באשמתו עלתה כך, או כיון שלא אמר מוסר דיו, או כי לא הדריך דיו, או כיון שלא הגין על הדור, ואם לא הגין על הדור אות הוא כי זה באשמתו..."

אם אני רואה שבא רח"ל צרה על אדם, אזי אני צועק עליו, כי אני לא סובל את זה שיהודי סובל, הקב"ה יודע את האמת, ואני אומר וצועק וההוא נפגע, זאל ער ווערן פאליידיגט צו אלע גוטע רוחות, (שיפגע) לא איכפת לי, חבל שלא עשיתי את זה בהרבה יותר עוצמה, אבל לפחות כלפי שמיא, כדכתיב בפרשת יתרו (יח, טו) "כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלוקים ואת תורתיו".

היה סיפור ביהודי, נראה לי שהוא לא כאן, אני מקווה כך איה, אז אני יכול לספר זאת, אני לא אומר את שמו.

היה יהודי שעשרות רבות בשנים לא נפקד בזש"ק, עשרות רבות בשנים, והרופאים כבר לא נתנו שום סיכוי שיהיה להם ילדים. מה יכול הקב"ה לעשות זהו הרי הפרנסה שלי, אז הוא שולח לי כאלה עסקאות, ושולח לפתחי מקרים כאלו.

והקב"ה עזר. אני ביקשתי והתפללתי וה' נענה לתפילתי ואני חשבתי - אני אומר את האמת, אני חשבתי שיהיה מזה קידוש השם, וייצאו מזה בנים ההולכים בדרך ה'.

הקב"ה עזר והיהודי נפקד כמדומני אחרי עשרים שנות ציפיה, איני זוכר במדויק מספר השנים, ממש שלא כדרך הטבע, והוא הלך וסיפר הנס והמופת והיה מזה עסק גדול, זה היה שמחה גדולה בכל המשפחה, ואני אמרתי לו לבן אדם הזה, זכור ואל תשכח! הילד הזה נולד לך שלא כדרך הטבע, ה' עשה עמך ניסים ונפלאות, בבקשה תחנן אותו בדרך התורה, ביקשתי ממנו רחמים ותחנונים.

כשראיתי שהילד הולך וגדול ורח"ל העסק לא עובד כ"כ, והוא אינו הולך בדרך ה', חשבתי שאני מת לפני הקב"ה, לא יכולתי לעמוד בזה כלל, רבונו של עולם

וי אברה נפש

אבלים וכאבים מצטערים אנו בכעירתו של האי גבדא רבה, יראתו קודמת לחבתו, לן באהלה של תורה יחס וליה, מגדיל תורה ומאריך, שימש כמג"ש בשיבתו "צמח דוד" וכה לקרבה מיוחדת מרבית ה'נועם ישראל' וע"א שהעריצו עד למאד, לימד והיקנה תורה וחסידות לכ"ק חזן אדמו"ר ער"ט"א, מחבר ספר 'ארוחת רבינו' על הטייכלער וע"א

הרה"ג ר' ישעיה הורביץ

זכורנו לברכה

בן הרה"ג ר' אברהם זכורנו לברכה

תלמיד חכם של חזן החזן איש וחברו של חזן הטייכלער וע"א

אשר הסתלק לאחר מאבוא יסורים בשנת ה-ס"ח לחיי

תהא נשמתו צדורה בצדוד החיים

בוס תנומתין משגרים אנו למשפחתו הרוממה

המקום יחס אתכם בחון שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד, ולא ישמע עוד שוד ושבר בגבולכם, ומחה ה' דמעה מעל כל פנים

ונאמר אמן

הרה"ק ה'חלקת יהושע' מביאלא זיע"א

• כ"א שבט תשמ"ב •

זיעם הנשמות

יומא דהילולא קדישא מצריקי הדרור זיע"א

תולדותיו: הרה"ק ר' יחיאל יהושע רבינו מביאלא זצ"ל בעל ה'חלקת יהושע', גולה בעיירה ביאלה פולין בשנת תרס"א כשהיה בן חמש שנים נפטרו אביו. בשנת תרפ"ד היותו בן עשרים ושלוש עבר לעיר שדליץ כדי למלא את מקום אביו בהנהגת חסידות ביאלא. שם הקים ישיבה בה למדו מאות בחורים והיה נערץ על בני עירו והסביבה. בשנת תרצ"ט עם כניסת הנאצים לפולין, נמלט יחד עם חלק נכבד מחסידיו אל תוך שטחי פולין בכיבושה של ברית המועצות. שם נשלח למיכין. בדרך לא דרך שרד רבנו את מלחמת העולם השנייה, בשנת תש"ז הצליח לעלות ארצה והשתקע בתל אביב, שם היה הדיין החרדי הגדול באותם ימים. בשנת תשס"ו עבר רבנו לגור בירושלים, שבה הקים את בית מדרשו מחדש. בכל יום היה טובל, גם כשהיה בסביב וזיה צדיק לשבד את הקרח לשם כך. מסופר, כי פעם הביאו לפני החזן א"ש חולה ססבל מדיבוק והצדיק שלח אותו לר' יחיאל יהושע וביאו: "עניין זה קשור בתקני נשמות, ועניין זה נספר לידו של הרבי מביאלא". חילק את כל כספו לאלמונים ויתומים אף בעת שלו עצמו לא היה כרי מזוינו. דאגתו לזולת הייתה מפלאה. נפטר ב-כ"א שבט תשמ"ב ומנו"כ ברח היתום בירושלים.

הגבאי ר' שמחה, איש סודו של האדמו"ר בעל ה'חלקת יהושע' מביאלא זצ"ל, בהודמנת מסוימת אחר ש'נכנס יין יצא סוד' – סיפר לחברו הקרוב אליו ר' פנחס:

"לילה אחד באתי לבית מדרשו של הרבי להתפלל עימו תפילת ערבית כמנהגי מדי יום ביומו. 'שמחה', קרא לי הרבי לאחר התפילה, 'האם תוכל להתייצב בביתו בשעה שתיים בלילה בדיוק?' – 'כן, רבי', הגדנתי בדאש והשבתי לדבי בחיוב.

"נעך הייתי ועודני. אצה לי הדרך. הקדמתי ובאתי לביתו של הרבי כמחצית השעה לפני הזמן שנאמר לי. נכנסתי אל הבית ביראת כבוד, צעדתי בזהירות פנימה, אולם רמותו של הרבי לא נראתה בבית. בדקתי היטב בחדרו ובבית המדרש ולא מצאתי את הרבי.

"לבסוף פסעתי לעבר המטבח הקטן שבבית הרבי וקפאתי על מקומי. מחוזה שלא מהעולם הזה נגלה לעיני. הרבי ניצב ליד השיש, מגבת מופשלת על כתפו, סכין קילוף בידו והוא מקלף בזה אחר זה תפודי אדמה מתוך עדימה לא קטנה שעומדת לידו... התבוננתי בפניו של הרבי והאיתי שפניו להבים, אחתי שרעפים, כמו היה שקוע בה עתה בעיצומה של תפילה מלאה דביקות.

"עמדתי מספר דקות בדומיה בידכתי הקיטן הצד. המום ננפס מהמחזה הלא שגדתי המתחוש מולי, אך לא העיתי לומר מילה ולחפרע לדבי במעשיו. כעבור מספר רגעים ארוכים חש הרבי בטובותיו ונענע לי בדאשו לשלום.

"רבי, פניתי אליו מיד בתחינה, אולי תתנו לי לעזור לכם, מדוע על הרבי לטרוח ולעשות זאת בעצמו? אולם הרבי סירב נחרצות: 'לא, אינני הפך שתעזור לי בעת'..."

"דקות ארוכות נמשכה מלאכת הקילוף. משנסיימה המלאכה, העלה הרבי אש בכיירים, העמיד עליהם את קדידת תפודי האדמה ונתן לעמוד במקום להשגיח שיתבשל יפה ויתרכו כהונן. לאחר מכן עטף הרבי את כל התבולה בשק גדול וזוהר לי להצטרף אליו בדרך.

יצאנו יחד באישון ליל לסמטאותיה החשוכות והקרירות של ירושלים. צעדנו ברחובות השקטים, הרבי ואני. אותה שעה נבונה לי לשמוע מפי הרבי שיחה שלמה ונוקבת על משמעותו של ערך הזמן. נראה היה כי הרבי אינו שבע רצון מהעבודה שמעשיו נגלו לעיני. הרי כפי שסוכם, לא אמור הייתי להיות נוכח באותה שעה בביתו. אולם הרבי, כדרכו בקודש, לא הצליף בי בלשונו, אלא כדו להעניק לי תוכחת מוסר מרומת, בעקיפין.

"שקוע הייתי בדבריו של הרבי. לא שמתי לב כלל להיכן פנינו מועדות. צעדתי אחר הרבי והוא ניווט את דרכנו כמורה דרך אמן ומנטר, כמו שגזירים לו שביל ירושלים היטב. עלינו עליות, ירדנו רחובות, השתחלנו בסמטאות ושבילים עוקפים, חצינו כיכרות ומורדות עד שמצאנו את עצמנו א-ש, שם, בפניה כלשהי בשכונת מאה שערים."

"מה אומר לך, פנחס", עצה לדגוע שמחה בהתרגשות, "ליד ירושלים הנני, מילדותי מכיר אני כל סמטה וכל נקיק בשכונת מאה שערים. את אותה גומחה אליה הגענו באותו ליל מסתורי לא זכרתי מעודי..."

"יכול אתה לחשוב", הוסיף שמחה, "שהרבי מלומד היטב בדרכי רחובותיה של ירושלים, אלא שהדין הגמור הוא הנכון. הרבי רחוק כמחשויו קשת מהתמצאות במסלולי רחובות ושמותיהם. בעוד ששבילי דקיקע' נהדים לו ללא קושי, הרי ש'שבילי דארעא', שמות הרחובות וכיצא באלו, אינם תופסים שום מקום במודו.

"נוכחתי פתאום במקרה אחר שחזיתי עם הרבי, וזה רק העצים את התדהמה שנאתה בי מרגע לרגע. זה היה בשנת תש"ט, אז זוהר הרבי התקף לב קשה. לאחר שהחל להחלים מחולשתו, פקדו עליו הרופאים לערוך מדי יום טיול יומי ברחובה של עיר, לנשום אוויר צח ולענן את נשמתו.

יעיורי נשמת

הרה"ק יצחק אלימלך

בן הרה"ק יוסף ז"ל

אשר כל ימיו היו חטיבה את לעשות רצונו קונו ולעבוד מלכת שלם, וזה להסותף ולדבוק בצילן של רבותיו וק' זיע"א כשיגוע וברחובות, ומתכבד בכל שבת בערית השנה"ל לכבוד את ה' מנרות בשבת 'מה' ידירות מרדוק', וזוהו השדה האת' לעד עלי חבה הדתיה שער עת' לו מרביה"ק מרד"ם זיע"א, וכפי שנילה רביה"ק העניע שדאל זיע"א הוא היה מרדוקים שאבי זצ"ל קרא לו בשם הרפטי כפי שיהיה קורא לבניו

גלב"ע כ"ד שבט ת.ג.ב.ה.

הוצע ע"י בני יידיש תרביט והגבר והגעה ראש והאשן לכל דבר שמקדושה

הרה"ק רפאל שטיין זיע"א

נדבת

ידידיו הגדול והנכבד הר"ק צדקה וחסד, מסור בליו"ג לבי"ק מין אדמו"ר שליט"א ולכל קושי בית דינו, ראש והאשן לכל דבר שבקדושה

הרה"ק מאיר יצחק פרץ זיע"א

לדגל אידוסי בשעתומ"צ

עם בת הרה"ק יחיאל סגב שליט"א

ראש כולל "מדרש אליהו"

יה"ד שיזכה לבנות בית נאמן בישראל עם דורות ישרים מברכים, אך טוב וחסד ידרפו כל הימים, וכל אשר יעשה פנה ויצליח כשייטת דשמיא והצלחה מרובה

ברכת מזל טוב

ברכת מזל טוב שאגד מקרב ליבי ליה"ד נפשי, מסור בליו"ג לבית דינו, ליבי פתח לכ"א ברוח טיבה

הרה"ק מאיר יצחק פרץ זיע"א

לדגל אידוסי בשעתומ"צ

יה"ד שיזכה לבנות בית נאמן בישראל עם דורות ישרים מברכים, וכל אשר יעשה יפנה ויצליח כשייטת דשמיא והצלחה מרובה

המברך פעומק הלב

יחזקאל שרגא דאזענבוים

בן כ"ק אדמו"ר שליט"א

שהשמחה במועדים

ברכת מזל טוב שגורה בה לירידי הנבנים

הרה"ק מאיר יצחק פרץ זיע"א

לדגל אידוסי בשעתומ"צ

הרה"ק יעקב הרשקוביץ זיע"א

קיתת צע"ו

לדגל אידוסי בכדו בשעתומ"צ

הרה"ק שדוה מכל יצ"ח רוב סתם קדושה, עם שמחת תמיד באהלים

זכרות

אברהם ישעיה בן ציון

בן חיה גילה

להצלחה בכל העניינים ברוחניות ובגשמיות, אשר ועושר וסייעתא דשמיא מרובה אמן

זמנים לשב"ק אופק קרית נת:

הדלקת נרות: 4:45

יצאת השבת: 5:36

זמן ר"ת: 6:09